

Θέατρον Διονυσιάδου Πειραιῶς
«Θιάσος Ἀλεξιάδου»

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐπαίχθη διὰ πρώτην φοράν ἐν Πειραιεὶ τὸ τετραπράκτον ὑπόμνημα τοῦ Σαρκοῦ «ἰστοῖς βάζουμε στα σπῆτια μας».

— Τὸν Ἀγκάλην ὑπεδύθη ὁ Βεντούρας· ἔπαιξε πολὺ καλὰ, θὰ ἔπαιξε δὲ καλλίτερα εἰάν εἴσαιπεν ἡ ἀένανος κίνησις καὶ κύρτωσις τοῦ σώματός του, διότι οὔτε ἡ ἡλικία τοῦ Ἀγκάλη εἶναι τόσον μεγάλη, οὔτε ὁ καθημερινὸς του βίος κακὸς διὰ νὰ μὴ δύναται νὰ σταθῇ εὐθυτενῆς καὶ ζωηρός. Ἐγχεϊάζετο καὶ περισσότερα μελέτη.

— Τὴν Εὐάν ὑπεδύθη ἡ κ. Κοντοπούλου· ἔπαιζεν ἄρκετὰ καλὰ καὶ μὴ ἀρκετὴν δύναμιν. Τῆς εἴλειπε μόνον ἡ λεπτότης ἐκείνη καὶ ἡ χάρις ἢ ἀπειτουμένη διὰ νὰ ἐμπνεύσῃ τὸν ἱρωτα.

— Τὴν Νίαν ὑπεδύθη ἡ κ. Χατζηχρήστου·

ἔπαιξε καλὰ, θὰ ἔπαιξε δὲ καλλίτερα εἰάν τὴν ἔκαμνεν ὀλιγώτερον ζωηράν.

— Τὸν Νίκον ὑπεδύθη ὁ Γεωργιάδης· ἡ ἔκφρασις του πολὺ γλυκεία καὶ συμπαθὴς, ὡς καὶ ὁ τόνος τῆς φωνῆς του, ἀλλ' ἡ ἐκτέλεσις τοῦ μέρους του ἀνευ ζωῆς καὶ ἀνευ οὐδεμιᾶς συστάσεως τῶν μυῶν τοῦ προσώπου του καὶ ἐκδηλώσεως τῶν συνεγόντων τὴν καρδίαν του παθῶν καὶ δὴ κατὰ τὴν σκηνὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Εὐας.

— Τὸν Σκληρὸν ὑπεδύθη ὁ Κοντόπουλος μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας· ἔπαιξε μὲ πολλὴν δύναμιν καὶ τέγγην, ἀποδώσας καλῶς τὸν εἰρωνα καὶ εὐφυῆ χαρακτήρα τοῦ δαίμονος αὐτοῦ ἱατροῦ.

— Τὸν Λερὸν ὑπεδύθη ὁ Παντόπουλος μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας· ἔπαιξε μὲ δύναμιν καὶ τέγγην. Ἡ ἔκφρασις τοῦ προσώπου του καὶ οἱ ἀκισμοὶ του ἦσαν λίαν ἐπιτυχεῖς.

— Τὸν Ἀγγελὸν ὑπεδύθη ὁ Χατζηχρήστος· ἔπαιξε καλὰ, θὰ ἔπαιξε δὲ καλλίτερα εἰάν εἴσαιπεν αἱ ὑπερβολαὶ καὶ τινες γαιρονομίαι, ὡς ἐκεῖναι μετὰ τῆς Ζηνῆς, ὅταν εἶνε ἐξηπλωμένος ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντου, ὅπως συνέβη ἀπὸ τὴν ζάλην τὴν παρελθοῦσαν ἐξ ἐνὸς σιγάρου.

— Τὸ Ἀμπελάκην ὑπεδύθη ὁ Γαβαθιώτης· ἔπαιξε καλὰ, θὰ ἔπαιξε δὲ καλλίτερα εἰάν ἦτο ἡρεμώτερος, μετριώτερος καὶ φυσικώτερος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μέρους του.

— Τὴν κ. Ἀμπελάκη ὑπεδύθη ἡ κ. Παντοπούλου· ἔπαιζεν ἄρκετὰ καλὰ· τῆς συνιστῶμεν μόνον νὰ μὴ ἐπαναλαμβάνῃ τὰς φράσεις τῶν ἄλλων, οὔτε νὰ λέγῃ ἀδιακόπως λόγια ἔξω ἀπὸ τὸ μέρος τῆς.

— Τὸν Ἀβδουλάη ὑπεδύθη ὁ Βενιέρης· ἐξέτελεσε τὸ μέρος του πολὺ καλὰ, ἀλλὰ διὰ νὰ εἰμῆθα εὐλοκονεῖς, δὲν τοῦ στέκει τὸ μέρος τοῦτο.

— Τὴν Ζηνὴν ὑπεδύθη ἡ κ. Θεοδώρου πολὺ καλὰ.

— Τὸν κηπουρὸν ὁ Ταμπακόπουλος καὶ τὸν μάρτυρα ὁ Ζανάτος.

— Τὴν παράστασιν τούτην παρεκολούθησαμεν ἡμεῖς κατελθόντες ἐπὶ τούτῳ εἰς Πειραιᾶ.